

observasjon av den logiske bristen i ateismen. På grunnlag av hva religion har sagt om Gud og hvordan den har fått ham til å virke uverdig og fæl, er det mange oppegående mennesker som nekter å tro. I Salmene 14,1 er det en påstand om hvor dumt det er å benekte Guds eksistens. Det er tåpelig å si at «det finnes ingen Gud» simpelthen fordi hvis Gud ikke finnes, ville det aldri falt oss inn å lure på om han eksisterer. Saken er den at vi kun kommer på ting som i en eller annen form allerede eksisterer. Det er ikke mulig for et menneske å tenke seg noe som ikke på noen måte har sitt opphav i virkeligheten. Ingen negasjon av et utsagn er en absolutt sannhet. Det er ikke mulig å fullføre setningen; «Det finnes ingen _____», uten å referere til noe som allerede eksisterer. Selv i våre vildeste fantasier har vi bare kombinert biter av ting som allerede finnes, på nye måter. At vi kan tenke oss at Gud finnes, er bevis for at det eksisterer en Gud i et eller annet format.

At vi vet at livet har mening, at godt og ondt eksisterer og at vi lengter etter en perfekt kjærlighet vi ikke finner i denne verden, gjør også at det er problematisk å benekte Guds eksistens. Ateisme er derfor kontrainuitiv og krever et intellektuelt og emosjonelt sprang bort fra det vi vet vi er skapt for.

I oss alle gnager en følelse, en tanke og intuisjon om at det er meningen at vi skal være rene skapninger og at ondskap, lidelse og død er unaturlige innbrytere. Vi tenker at grunnen til at vi så iherdig lengter etter noe mer, kanskje er fordi det faktisk finnes mer.

«Alle tider har han (Gud) lagt i menneskenes hjerte» (Forkynneren 3,11).

Vi opplever at det er lagt ned i oss evige sannheter vi aldri kan bli kvitt. Fordi vi er skapt i Guds bilde, vil vi aldri være fullstendig tilfreds før vi blir gjenforent med ham.

SETT SAMMEN

I Jesus Kristus får vi se hva det virkelig betyr å være menneske og hva vi egentlig ble skapt for å være.

Nøkkelordet i denne leksen er bilde. Vi har lest at «Gud skapte mennesket i sitt bilde». Går vi til Det nye testamentet, finner vi igjen en strategisk bruk av det samme ordet. Denne gangen handler det om hvordan Jesus er en ny og gjenopprettet utgave av hva mennesket ble skapt til å være. Paulus skriver at Jesus «er Guds bilde» (2. Korinterne 4,4). I Hebreerne 1,3 leser vi at Jesus «er utstrålingen av Guds herlighet og bildet av hans vesen ...». Jesus får nå den beskrivende tittelen «Guds bilde» fordi han er, som menneske, det nye forbildet for menneskeheten. Han er en fersk utgave av hva det skal si å være menneske. Guds kjærlighet forklarer hva som er meningen med vårt liv.

«På samme måte som vi har båret det jordiske menneskets [Adam] bilde, skal vi også bære den himmelskes [Jesus] bilde» (1. Korinterne 15,29). Ved å tillitsfullt knytte oss til Jesus, kan Guds bilde gjenoprettes i oss. Paulus forklarer hva denne foreningen betyr: Når vi ser Jesus, vil vi bli alle «forvandlet til dette bildet, fra herlighet til herlighet ...» (2. Korinterne 3,18).

OPPLEV

Jeg forplikter meg til å se Jesus og jeg lengter etter å bli forvandlet etter hans bilde.

Å se Jesus betyr simpelthen å betrakte, undersøke og bli kjent med hans karakter og lære. Ved å bruke våre tanker og hjerter til å se ham og bli forvandlet, har Bibelen lovet at Guds bilde igjen blir en levende del av våre liv.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

3 Guds bilde

utforsk • sett sammen • opplev

3 GUDS BILDE

UTFORSK

Hvis vi mennesker ikke er mer enn dyr, har vi ikke mer å se frem til enn et kort, lystdrevet liv. Et liv fylt med trengsler som kun er etterfulgt av døden. Men om menneskeheten er skapt i Guds bilde, da kan vi oppnå verdighet, renhet og evig lykke.

AVVIKENDE FORTELLINGER

På et eller annet tidspunkt i livet stiller alle mennesker seg et spørsmål også Bibelen tar for seg:

«Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som du har satt der, _____ er da et _____ – at du _____ på det ...?» (Salmene 8,4-5).

David føler seg ubetydelig sammenlignet med resten av universet. Allikevel husker han hvor viktige vi er for Gud. David stiller et enkelt, men viktig spørsmål: Hva er fundamentet i menneskehetens identitet, og hvorfor bryr Gud seg om oss i det hele tatt?

En populær fortelling om universet og menneskets identitet går som følger: Det var en gang ingenting, hverken tid, rom eller materie. Så, plutselig, for rundt 13,9 milliarder år siden begynte rom og tid og alt av materie og energi å ekspandere voldsomt. Alt vi kjenner i dag, inkludert oss, ble til som et resultat av denne ekspansjonen. Livet er kun en biologisk tilfeldighet, et resultat av en blind og brutal evolusjonsprosess som ikke har noen overordnet mening eller vedvarende betydning. Vår eksistens er styrt av selvskhet og vi tar hva vi kan, for så å dø og det er det hele. Etter hvert som tiden går, vil menneskeheten og alt annet liv dø ut og universet vil bli et mørkt og stillestående sted. Slutt.

En fortelling uten en veldig lykkelig slutt, eller midtparti, eller begynnelse for den saks skyld.

Bibelen inneholder en radikalt annerledes fortelling, og du vil kanskje synes den er mer troverdig. Denne troverdigheten kommer av at Bibelens fortelling stemmer overens med en dyp følelse av at vi er mer enn dyr; vi er til for noe større. I oss ligger en fornemmelse av at vi en gang hadde vår moral og verdighet i behold, og at vi har et enormt potensial for lykke bygget på forhold. Hva forteller Bibelen oss om vår identitet som mennesker?

«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden» (1. Mosebok 1,1). →Slik begynner Bibelen sin fortelling. Vår virkelighets første kapittel åpner med en bevisst og kreativ handling utført av en personlig Gud. Skapelsesberetningen i 1. Mosebok viser en vakker verden ta form på seks dager, og fortellingen når sitt klimaks i den siste akten:

«Og Gud skapte mennesket i sitt _____, i Guds _____ skapte han det, som _____ og _____ skapte han _____. Gud velsignet dem og sa til dem: 'Vær fruktbare og bli mange ...'» (1. Mosebok 1,27-28).

Av dette forstår vi at Guds bilde består av både mann og kvinne som en enhet; de har en relasjon og muligheten til å skape et voksende fellesskap. Dette stemmer overens med hva vi lærte tidligere om at Gud danner et slags sirkelforhold heller enn en enslig enhet. Sagt på en annen måte: «Gud er kjærlighet» (1. Johannes 4,16), noe som må bety at Gud gir av seg selv og er til for andre. Derfor, når Bibelen sier at mennesker er skapt i Guds bilde, har vi et potensial for å elske på samme måte som Gud elsker.

Tenk igjennom følgende: Da Gud valgte å gjennomføre skapelsen, hadde han kun tre muligheter. Han kunne skape (1) maskiner, (2) slaver eller (3) tenkende vesener som selv kan vurdere sin egen moral. Kun det siste alternativet stemmer overens med kjærlighet som baktanke. Derfor er vi skapt som vesener med stor betydning, og våre handlinger kan føre til konsekvenser som aldri i evigheten vil forsvinne. Gjennom skapelsen har vi fått muligheten til å være helt individuelle personligheter.

For å se hvor viktig hver og én av oss er for Gud, ta en kikk på Salmene 139,1-13; 56,8; Jeremia 31,3; Matteus 10,29-31 og Apostlenes gjerninger 17,26-28. Diskuter hva det faktisk betyr at Gud følger med på alle våre tanker og handlinger og finner dem interessante. Finn viktigheten i at han legger merke til alle våre tårer, at han har talt alle

hårene på hodene våre. Tenk over at Gud står bak sentrale hendelser i løpet av livene våre i håp om at vi skal lete etter og finne ham.

Hvert eneste menneskeliv har det Paulus kaller «... en evig rikdom av herlighet som veier uendelig mye» (2. Korinterne 4,17). Denne rikdommen er bygget på moral og relasjoner, og er noe vi trenger evigheten for virkelig å forstå verdien av. Våre liv vil alltid påvirke verden rundt oss, og vil lage ringvirkninger i våre omgivelser for all tid. Som skapninger laget i Guds bilde, ligger det i vår makt å realisere hendelser og og inngå i forhold som vi aldri kunne ha vært alene om. Enhver kjærlig handling du utfører, utgjør noe evig godt som vil påvirke retningen historien tar, og derfor ha noe å si for hvordan evigheten utspiller seg. Ved å gi oppmuntrende ord til en som sliter eller besøke en syk person, vil din kjærlighet og varme gi utslag i evigheten og for alltid ha verdi. Hvis du gir et barn som sulter maten din, lar du barnet erfare generøsitet, i tillegg til at barnet får et innblikk i hvem Gud er og får oppleve hvordan han elsker barnet som seg selv. Som mennesker skapt i Guds bilde bærer vi et tungt ansvar, men det er allikevel en strålende virkelighet å leve i.

MEN ER VI MER ENN DYR?

Ateisme blir mer og mer populært som livssyn i visse grupperinger på grunn av evolusjonsteorien, slik vitenskapen presenterer den. Men er det rasjonelt å benekte Guds eksistens? Og hvilke følger har det?

Om Gud ikke finnes, er ikke mennesker mer enn biologiske maskiner, fysiske skapninger som styres av overlevelsesinstinkter. Vi er her i dag og borte for alltid i morgen. For å akseptere dette synet på menneskeheten, må man også akseptere at livet ikke har noen spesiell mening. Man må tro at måten vi deler ting i godt og ondt på og våre tanker om medlidenhet, rettferdighet og godhet kun er noe vi har funnet på og at kjærlighet bare er en stor illusjon. Men vi kjenner i vårt indre at dette ikke kan være tilfellet.

Vurder denne tankevekkeren om ateisme som vi finner i Bibelen:

«_____ sier i sitt hjerte: «Det finnes ingen _____» (Salmene 14,1).

Dette er ikke ment som et stikk til en ateist, men heller som en rasjonell